

خوانش بینامتنی نقاشی‌های فرح اصولی

تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۱۱/۱۷

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۱/۰۱/۰۸

کد مقاله: ۱۲۱۲۴

فاطمه منتقمی^۱، پژمان دادخواه^{۲*}، محمدرضا شریف زاده^۳،
ابوالفضل داودی رکن آبادی^۴

چکیده

فرح اصولی از جمله هنرمندان معاصر است که توانست با تلفیق سنت و مدرنیته، روح مینیاتور ایران را با ذهنیتی معاصر پیوند بزند و آثاری را خلق کند که گویی بازنمایی حال در گذشته یا گذشته در حال است. این پژوهش به روش توصیفی تحلیلی است، اطلاعات این پژوهش به شیوه کتابخانه‌ای و تجزیه و تحلیل داده‌ها کیفی می‌باشد. ابزار گردآوری اطلاعات از منابع مکتوب، نسخه برداری از منابع آرشیوی و منابع تصویری است. پژوهش حاضر در پی یافتن این پرسش است که توجه به هنر پیشینیان در نقاشی‌های فرح اصولی چگونه نمود پیدا کرده است و آثار او با متن‌های پیشین چگونه معنا پیدا می‌کند؟ نتایج این پژوهش حاکی از آن است که فرح اصولی با برداشت آگاهانه از متون پیشین، اشکال خود را با نمونه‌های موجودش در طبیعت مطابقت داده و با توجه به معانی نمادین و اصل این عناصر به آن جنبه مثالی بخشیده است. یعنی مضمون و محتوا را به مثابه یک متن دریافت می‌کند و با سلیقه شخصی خود به آن روح دوباره می‌بخشد و در متنی دیگر عرضه می‌کند. فضای مینیاتورهای اصولی تعریف خاصی از مدرنیسم است که با مرزهای مشخص رنگی و بافت‌های کولاژمانندی که انجام داده است، تحول منحصر به فردی را در نقاشی معاصر ایجاد کرده است.

واژگان کلیدی: هنر معاصر، بینامتنیت، فرح اصولی، نقاشی ایرانی، نگارگری

۱- دانشجوی ارشد پژوهش هنر، دانشکده هنر و معماری، واحد تهران مرکز، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران. ایران

۲- گروه فلسفه هنر، واحد تهران مرکزی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران. ایران (نویسنده مسئول)

dadkhah_pejman@yahoo.com

۳- گروه فلسفه هنر، واحد تهران مرکزی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران. ایران

۴- گروه طراحی پارچه و لباس، واحد یزد، دانشگاه آزاد اسلامی، یزد، ایران